

הפטרת ויחי

ספר מלכים א, פרק ב

א וַיִּקְרְבוּ יְמֵי דָוִד לָמוּת וַיִּצְוֶה אֶת־שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר: ב אֲנִכִּי הִלְדָּה בְּדָרְךָ
כָּל־הָאָרֶץ וְחִזְקָתָהּ וְהֵייתָ לְאִישׁ: ג וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֹּתָיו מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֲדוּתָיו כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה לְמַעַן תִּשְׁפִּיל אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם:
ד לְמַעַן יִקִּים יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבַּר עָלַי לֵאמֹר אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ
אֶת־דַּרְכֶּם לְלַכֵּת לִפְנֵי בָּאֲמֹת בְּכָל־לִבָּבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יִפְרַת
לָךְ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל: ה וְגַם אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב
בְּוֹצְרוּיָהּ אֲשֶׁר עָשָׂה לְשְׁנֵי־שָׂרֵי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן־נֵר וְלַעֲמָשָׂא
בֶּן־לִיתֵר וַיַּהַרְגֵם וַיִּשָּׂם דְּמֵי־מִלְחָמָה בְּשָׁלֵם וַיִּתְּנוּ דְמֵי מִלְחָמָה בְּחִגְרֹתָיו
אֲשֶׁר בְּמִתְנָיו וּבִנְעָלוֹ אֲשֶׁר בְּרִגְלָיו: ו וְעָשִׂיתָ כַּחֲכָמְתָּךְ וְלֹא־תוֹרַד שִׁיבְתוֹ
בְּשָׁלֵם שְׂאֵל: ז וְלִבְנֵי בְרוּזַלַּי הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה־חֹסֶד וְהָיוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלַחְתָּךְ
כִּי־כֹן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מִפְּנֵי אֲבָשָׁלוּם אַחִיד: ח וְהִנֵּה עֹמֵד שְׁמֵעִי בֶן־גֵּרָא
בֶּן־הִימִינִי מִבְּחָרִים וְהוּא קָלְלֵנִי קָלְלֵנִי קָלְלָה נְמוּצָת בַּיּוֹם לְכַתִּי מִחַנְיָם
וְהוּא־יָבֵד לְקִרְאֹתַי הִירְדּוֹ וְאַשְׁבַּע לוֹ בִּיהוָה לֵאמֹר אִם־אֶמִיתָךְ בְּחָרָב:
ט וְעָתָה אֶל־תִּנְקֶהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אַתָּה וַיִּדְעָתָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לוֹ
וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שִׁיבְתוֹ בְּדָם שְׂאֹל: י וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּעִיר דָּוִד:
יא וְהֵימָּיִם אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחִבְרוֹן מָלַךְ שִׁבְעַ
שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים: יב וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל־כִּסֵּא דָּוִד
אָבִיו וַתִּכֶן מַלְכָּתוֹ מְאֹד: